

си купите храна за първо време. Тѣзи пари сж отъ моята печалба. Азъ съмъ на служба въ *придворния царски оркестъръ* и се научихъ хубаво да свиря съ кларне и други инструменти. Много пжтъ изминахъ азъ съ ония музиканти, съ които избѣгахъ отъ село. Тѣ много ме жалѣха и на добро ме учеха. Единъ богатъ човѣкъ, като хареса свиренето ми, взе ме отъ слѣпеца и ме прати да се уча на четмо и писмо, и заедно съ това азъ слѣдвахъ и въ висши музикални училища; свършихъ музикална академия и сега излизамъ да свиря даже и прѣдъ самия императоръ.

Пращамъ ви на всички много здраве. Грижете се за дѣда Борила. Пращамъ и нему отдѣлно 20 лева. Пишете ми какъ се поминавате.

Съ сърдечни поздрави!

Вашъ роднина: *Янко Миловидски*.

— Охъ, миличъкъ сроднико, добрий Янко! Ахъ, кой се надѣваше! Спомни си той за насъ въ бѣда. Право казватъ старитѣ хора, че стореното добро даромъ не пропада. Ние го изранихме, отгледахме сирачето... А той пораста, помощъ ни прати! — говорила съ радостни сълзи на очи леля Ирина.

А съсѣдитѣ си думали:

— Биеше го тя. „Нехрани майко“ и „готованко“ му думаше, свиркитѣ му трошеше... А я го гледай сега! Прочутъ музикантинъ, пари получава и прѣдъ царя даже свири.